

BECICHERECU MIC

Sediul consiliului local: Becicherecu Mic nr. 649, telefon 0256/378501;

Coordonate:

45°49'59" lat. N;
21°02'59" long. E;

Repere istorice:

-1332 - localitatea este atestată documentar în dijmele papale sub numele de **Pecskereky**, dar primele date referitoare la comuna Becicherecu Mic sunt cele din anul 1232 sub denumirea de **Terra Potkerequ** (Pescărețu);

-1552 -1716 - în timpul ocupației otomane, numele așezării ar fi fost **Crucea**, vatra satului fiind amplasată probabil pe **Dealul Crucii**;

-1727 - sosesc primii coloniști germani;

-localitatea, cunoscută sub numele de **Peschered** (Pescăreț), este amintită acum ca „**Becicherecu Mic**”;

-1748 - sunt colonizate 24 de familii de români aduse din Transilvania;

-1775 - s-a născut **Dimitrie Țichindeal**, preot, învățător, fabulist (d.20.01.1818);

-1784 1785- pentru a slăbi elementul băștinaș, sunt aduși noi coloniști din Austria și Germania, cărora li se zidesc 116 case;

-1836 - în sat este epidemie de ciumă, în urma căreia pier 132 de localnici;

-1845 - s-a născut compozitorul și dirijorul **Iosif Ivanovici** (d.28.09.1902);

-1881 - s-a născut **Josef Marx**, fondatorul publicației șvabilor bănățeni din SUA, „**Heimatbote**“ (d.1939);

-1920-1925 - localitatea s-a numit **Țichindeal**, iar halta CFR, **Pescărețul Mic**;

-6 martie 1929 - se naște **dr. Ștefan Orbulescu**, poet și publicist (d.13.06.2007);

-1936 - în sat erau 820 de case, școală primară de stat, școală confesională ortodoxă sârbă, monument al eroilor, patru coruri mixte, două fanfare, două case de cultură, o bancă și moara „Terezia”;

-1945 - populația de etnie sârbă este numeroasă, datorită coloniștilor veniți din Becicherecu Mare (Vojvodina, azi Jarko Zrenianin);

-14 octombrie 1957 - se naște **Aurel Șunda**, jucător al echipei de fotbal „Poli” Timișoara între anii 1975-1976 și 1979/1989, antrenor al echipei ACS Politehnica Timișoara (2013);

-1987 - este fondat și amenajat după reguli profesionale muzeul închinat cărturarului „Dimitrie Țichindeal”;

-2002 - comuna avea 2 340 de locuitori;

-este fondată echipa de fotbal „Nova Mama Mia”;

-13.11.2004 - după 20 de ani de întrerupere, are loc din nou Kirchweih-ul, vechea sărbătoare a șvabilor din sat;

15.05.2006 - este înființat Ansamblul de dansuri populare al comunei („**Cavaleria Tradițiilor**”)

-09.2009 - apare primul număr al publicației „Monitorul Primăriei Becicherecul Mare” (coordonator **Adina Onețiu**);

-2011 - apare „Schită monografică a comunei Becicherecu Mic” (autori **Maria Bobeș și Adrian Murgoci Fanicu**);

-6.11.2011 - catolicii au sărbătorit 200 de ani de la zidirea și sfințirea bisericii romano-catolice, Kirchweih-ul fiind organizat de familia **Kilcher Johann și Anna**;

-2013 - clubul de șah din comună, condus de **Lazăr Pomorișat**, avea 20 de membri;

-25.07.2013 - elevă premiantă a școlii „Dimitrie Țichindeal”, **Maria Mirabela Nistor** a fost recompensată cu titlul de primar pentru o zi al comunei;

-2013 - s-a introdus supravegherea video a comunei (34 de camere de luat vederi);

Populația stabilă la 1 ianuarie 2012 - total = 2 853 persoane, din care:

- masculin = 1427 persoane

- feminin = 1426 persoane

Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2013 = 842

Instituții școlare: Școala gimnazială „Dimitrie Țichindeal”; Grădiniță;

Instituții sanitare: Cabinele medicale: două; Farmacie umană; Cabinet sanitar-veterinar; Farmacie sanitar-veterinară;

Instituții culturale: Cămin cultural; Muzeul „Dimitrie Țichindeal”; Bibliotecă (2005);

Baze sportive: Teren de fotbal;

Biserici: Ortodoxă română (1910); Ortodoxă sârbă (1823); Romano-catolică (1811), Baptistă (1990); Penticostală: (2006);

Ruga: Ruga ortodoxă română (15 august); Ruga ortodoxă sârbă (22 mai); Ruga bisericii romano-catolice-Kirchwei (a doua duminică a lunii noiembrie).

Cetățeni de onoare: Chiquita Mischke.

BECICHERECU MIC

ȚICHINDEAL, „GURĂ DE AUR”

Dimitrie Țichindeal s-a născut într-o familie de preoți, în anul 1775, la Becicherecu Mic. A făcut studii teologice la Timișoara. Se întoarce în satul natal, activând ca învățător și apoi ca preot. Doi ani va profesa la Arad. Publică volumul „**Fabule și moralnice învățături**”. Este demis din învățământ datorită promovării intense a limbii și culturii române, într-un timp în care în Banat autoritățile imperiale agreau, pe lângă limba germană, doar limba sârbă. Dimitrie Țichindeal se plânge împăratului, dar Viena nu-l ia în seamă. Militant pentru drepturile românilor bănățeni, Țichindeal va semna în anul 1807 un me-

**Monumentul
lui Dimitrie Țichindeal
din Becicherecu Mic**

moriu adresat împăratului Francisc I prin care cerea numirea unui director român peste școlile românești din Banat. În urma acestui demers, este numit ca primul director român al școlii Preparandia din Arad, cu 78 de elevi la început. Cursurile erau ținute de Dimitrie Țichindeal, Iosif Iorgovici, Constantin Diaconovici Loga și Ioan Mihuț (pe lângă dascăli, Preparandia a pregătit și preoți până în anul 1822, când este înființat Institutul Teologic din Arad).

În anul 1814, reprezentanții românilor din Banat, inclusiv Țichindeal, se adresează din nou împăratului, solicitând episcop român la Arad. Dimitrie își pierde din nou slujba de dascăl, la solicitarea conducerii Bisericii Ortodoxe Sârbe.

Dimitrie Țichindeal este numit de Mihai Eminescu, în semn de prețuire, „**Țichindeal, gură de aur**”. Face traduceri din limba sârbă în română, cu scopul evident de educare a populației românești. Cărțile lui preferate au fost operele iluministului sârb Dositej Obradović (originar din Ciacova). După ce traduce din fabulele lui Dositej, Țichindeal le modifică, le adaptează felului de viață și moravurilor românești și le publică drept creații proprii. Valoarea lor este mai puțin literară, cât mai ales simbolică. Preotul, cărturarul, fabulistul, traducătorul și militantul român Dimitrie Țichindeal se stinge din viață la 43 de ani într-un spital din Timișoara, la 20 ianuarie 1818. Va fi îngropat în cimitirul din comuna natală. În orașul Arad, liceul pedagogic poartă numele cărturarului născut la Becicherecu Mic. Străzi din orașele București, Timișoara și Arad au primit numele lui Dimitrie Țichindeal. În satul său de baștină, autoritățile au ridicat un monument închinat memoriei cărturarului bănățean.

JOVAN ȘI VALURILE DUNĂRII

Jovan Ivanović - Iosif Ivanovici, cunoscut și ca Ion sau Ivan Ivanovici, s-a născut la Becicherecu Mic (unii autori susțin că a văzut lumina zilei la Timișoara, alții la... Alba Iulia) în anul 1845. A fost un foarte talentat clarinetist, dirijor și compozitor român de muzici militare și muzică de dans. În copilărie a primit în dar un flaut pe care a învățat să cânte de unul singur. Intră copil de trupă în fanfara Regimentului 6 Infanterie din Galați și va lua lecții de clarinet de la Alois Riedl. I se recunoaște talentul și e trimis să studieze muzica la Iași cu pedagogul Emil Lehr. Va dirija apoi mai multe formații de muzică militară.

Ivanovici își va petrece aproape întreaga viață în Galați, ca ofițer, fiind numit inspector general al muzicilor militare din România (1900). Iosif Ivanovici a compus peste 350 de piese, cum ar fi: mazurci, polci, cadriluri, serenade, romanțe, piese în stil popular (de pildă, „Sârba moților”). A devenit faimos prin valsul

BECICHERECU MIC

„**Valurile Dunării**”, piesă care s-a bucurat de un succes enorm, fiind uneori atribuită altor compozitori, cum ar fi Johann Strauss-fiul. Valsul compus la Galați a fost interpretat în premieră mondială la Expoziția Universală de la Paris din anul 1889, într-un aranjament semnat de **Emile Waldteufel**, compozitor alsacian de origine evreiască. Compozitorul bănățean Iosif (Iovan) Ivanovici trece la cele veșnice la București, la 28 septembrie, anul 1902.

Conform lui **Iosif Singer**, secretarul Comunității evreiești din Lugoj, compozitorul Iosif Ivanovici ar fi compus celebrul vals „**Valurile Dunării**” pentru **Sara Fried** din Lugoj (căsătorită **Dreichlinger**). Partitura cu semnătura lui Iosif Iovanovici s-ar afla păstrată și azi la sediul Comunității evreiești din Lugoj.

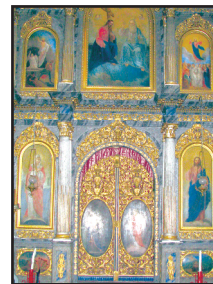
Dunărea la Galați

**Biserica sârbă
„Mutarea moaștelor
Sfântului Nicolae”
(1823-1844).
Iconostasul
(foto, jos)
a fost pictat
de Nicola Alexici.
Lăcașul de cult este
monument istoric.**

Casă construită în anul 1914, declarată monument istoric. Imobilul a fost ridicat de șvabii Johann și Maria Bucher. Strănepotul Mariei Bucher, Johann Lauer (foto), locuia la anul 2009 în vechea casă părintească.

ECHIPA „PIZZERILOR”

La ieșirea din Becicherecu Mic, pe drumul spre Sânnicolau Mare, călătorul poate vedea în stânga șoselei un stadion de fotbal, mic, dar îngrijit. Este terenul pe care joacă echipa de fotbal **Nuova Mama Mia**, fondată în anul 2002 de **Viorel Harșan** din Timișoara, patronul pizzeriei „Mama Mia”. Culoarele obișnuite ale clubului sunt roșu-alb.

În sezonul 2013-2014 echipa joacă în Divizia C. Are din 2013 cinci grupe de copii (patru de băieți, una de fete). Echipa este sprijinită de primărie și de consiliul local din comună.

